

Sygn. akt IV Ka 149/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Marcelina Żoch

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2019 r.

sprawy C. Z.

syna T. i W. z domu B.

urodzonego (...) w Z.

obwinionego z art. 97 kw w związku z art. 39 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym, art. 97 kw w związku z art. 66 ust. 1 pkt 1 Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 15 stycznia 2019 r. sygnatura akt II W 169/18

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 149/19

UZASADNIENIE

C. Z. obwiniony został o to, że:

I. w dniu 01 marca 2018 roku o godzinie 15:10 w miejscowości Z. na ulicy (...) jechał jako kierujący samochodem osobowym marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...) nie mając zapiętych pasów bezpieczeństwa

tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 39 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym

II. w tym samym miejscu i czasie co w pkt. 1 jechał jako kierujący samochodem osobowym marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...), który nie spełniał wymagającego stanu technicznego

tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 1 Prawo o ruchu drogowym

Zaskarżonym wyrokiem C. Z. uznany został za winnego popełnienia opisanych wyżej czynów, z tym, że do opisu drugiego z czynów dodano sformułowanie o treści: „stanu technicznego w powodu zużycia ogumienia, niepewnego mocowania akumulatora, niesprawności światła, pęknięcia klosza kierunkowskazu” i za to na mocy art. 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzono obwinionemu karę 150 złotych grzywny.

Wyrok powyższy zaskarżył C. Z. zarzucając:

1) mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania,

poprzez naruszenie zasady obiektywizmu i domniemania niewinności i oparcie ustaleń

faktycznych wyłącznie na twierdzeniach policjantów zainteresowanych na tendencyjnym przedstawieniu zdarzenia dla uzasadnienia swojej interwencji.

poprzez bezpodstawne pominięcie zeznań świadka Z. Ś., który potwierdził

okoliczności podawane przez obwinionego o zapiętych pasach bezpieczeństwa w kierowanym samochodzie, w sytuacji gdy dowód ten był zgłoszony w celu ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzenia, co w konsekwencji naruszyło zasadę obiektywizmu;

2) mający wpływ na treść zaskarżonego Wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego Wyroku, a polegający na przyjęciu, że obwiniony nie spełniał wymogów stanu technicznego ogumienia, mimo braku podjęcia przez funkcjonariuszy Policji jakichkolwiek czynności badawczych, wnioskowanych przez obwinionego, potwierdzających rzekomą zbyt niską wysokość bieżnika opon, podczas gdy powyżej wskazana obraza przepisów procedury karnej w zakresie postępowania dowodowego nie dozwala na przypisanie winy obwinionemu, co do stanu technicznego samochodu.

Mając powyższe zarzuty na uwadze apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od zarzucanych mu wykroczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego – zbędną jest ponowna analiza faktów, gdyż byłoby to powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Tym samym, odnosząc się tylko do szczegółowych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że do tego by z odległości około 15 metrów zaobserwować, iż obwiniony kierując samochodem nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa nie jest potrzebna długotrwała obserwacja i z pewnością funkcjonariuszom wystarczyło kilka sekund by zauważyć tę okoliczność.

Odnosząc się w tym kontekście do zeznań Z. Ś. podkreślić należy, iż świadek ów zobaczył obwinionego dopiero na parkingu, czyli po zapięciu pasów przez C. Z. podczas jazdy samochodem przed radiowozem. Nadto Z. Ś. stwierdził jednoznacznie, że pas nie przechodził przez ramię, a jedynie przez brzuch obwinionego, co świadczy zdaniem Sądu Okręgowego o pospiesznym i niedokładnym zareagowaniu obwinionego na widok policjantów.

Zauważyć przy tym należy, że nawet gdyby teoretycznie przyjąć, że C. Z. cały czas podróżował z pasem bezpieczeństwa zapiętym jedynie właśnie przez brzuch to należałoby i to uznać za sprzeczne z przepisami, zwłaszcza, iż obwiniony nie

dysponował stosownym zaświadczeniem lekarskim, które umożliwiłoby mu pewne niestosowanie się do przepisów ruchu drogowego.

Z kolei C. Z. nie kwestionuje jazdy M. z obłuzowanym akumulatorem, uznając jednak, iż nie była to na tyle znacząca usterka by miała skutkować ukaraniem.

Przyjąć zatem trzeba, że obłuzowany akumulator stanowić może realne niebezpieczeństwo tak dla kierującego jak i innych uczestników ruchu w razie, gdy obłuzowanie to zakończy się odłączeniem baterii. Skutków takiej ewentualności tłumaczyć chyba nie trzeba.

Nadto, gdyby nieprawidłowe mocowanie, akumulatora było jedyną stwierdzoną wówczas nieprawidłowością, to konsekwencją byłoby prawdopodobnie jedynie pouczenie, na co nie pozwoliła suma stwierdzonych w pojeździe, tylko na pozór drobnych, wad.

Takimi były choćby niewątpliwie opony w samochodzie, których bieżnik jednoznacznie wskazywał na zużycie i nie potrzeba specjalisty, by stwierdzić ten fakt spoglądając jedynie na znajdujące się w aktach sprawy fotografie.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w wyroku.